

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Gál Zoltán ügyvéd (8000 Budapest, Zichy liget 8.) [a Dr. Hetényi Géza és Tsa. Felszámoló Korlátolt Felelősségű Társaság (1033 Budapest, Huszti út 35. 1. em.; dr. Csaba Árpád felszámolóbiztos) felszámoló képviselőjében] által képviselt

HUN MINING Érc- és Ásványfeldolgozó Befektetési Nyilvánosan Működő Részvénytársaság „felszámolás alatt” (Cg.01-10-047607; 1148 Budapest, Kerepesi út 78/F 1. em. 6.) **felperesnek**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
Varga István (1153 Budapest, Bocskai u. 177.) **I. r. alperes,**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
dr. Fodor Béla (1126 Budapest, Kakukk u. 16.) **IV. r. alperes,**

a személyesen eljáró
dr. Weinzierl Tamás (1125 Budapest, Diana u. 9. fszt. 1.) **V. r. alperes,**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
Salem Georges Nehme (1225 Budapest, Nagytétényi út 251.) **VI. r. alperes,**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
Varga Imre Viktor (1071 Budapest, Dembinszky u. 45. fszt. 5.) **VIII. r. alperes,**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
Tóth László (1041 Budapest, Deák F. u. 77.) **IX. r. alperes,**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
Sántha Béla (7400 Kaposvár, Zarányi u. 13.) **X. r. alperes,**

a dr. Serfőző Henrik Olivér (1143 Budapest, Stefánia út 32. 1/2.) által képviselt
Sáfár Iván (2162 Órbottyán, Molnár Ferenc u. 102.) **XI. r. alperes**
ellen

kártérítés megfizetése és közgyűlési határozat hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t .

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg egyetemlegesen az I. r., a IV. r., a VI. r., a VIII. r., a IX. r., a X. r. és a XI. r. alperesnek 3.479.940,- (Hárommilliónégyszázhetvenkilencezer-kilencszáznegyven) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 15.410,- (Tizenötezer-négyszázöt) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 1.500.000,- (Egymillió-ötszázezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblának címezve, a Fővárosi Törvényszéknél kell elektronikus úton vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 9 példányban benyújtani.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a jogi képviselet kötelező, azzal, hogy a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél által előterjesztett fellebbezés hatálytalan. Amennyiben a fellebbező fél nem rendelkezik jogi képviselővel, úgy jogi képviselő meghatalmazásáról kell gondoskodnia azzal, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalok igazságügyi szolgálatai – rászorultság esetén – kérelemre pártfogó ügyvédi képviseletet biztosítanak. A kérelmet a kormányhivatalnál kell előterjeszteni.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti a tárgyalás megtartását.

I n d o k o l á s

2013. május 14-én a Fővárosi Törvényszék a 31.Fpk.01-12-010244/11. végzésével megállapította a felperesi gazdasági társaság fizetésektelenségét és elrendelte annak felszámolását, valamint kijelölte a felszámolót, amely végzést a 2015. január 15. napján kelt, 11.Fpkf.45.126/2014/2. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta.

2013. október 25-én a felperesi társaság közgyűlése a 7/2013(X.25.) számú határozatával a 2012. üzleti évre vonatkozóan a felperesi társaság igazgatótanácsának (a továbbiakban: IT) tagjainak (köztük az I. r., a IV. r., VI. r., IX. r., X. r. XI. r. alperesnek) megadta a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 30. § (5) bekezdése szerinti felmentvényt.

2014. május 9-én a felperesi társaság közgyűlése a 2013. évi üzleti évre vonatkozóan a felperesi társaság IT tagjainak a

- 12/2014(V.9.) számú határozattal **IX. r.** alperesnek
  - 13/2014(V.9.) számú határozattal **XI. r.** alperesnek
  - 14/2014(V.9.) számú határozattal **IV. r.** alperesnek
  - 15/2014(V.9.) számú határozattal **I. r.** alperesnek
  - 16/2014(V.9.) számú határozattal **X. r.** alperesnek
  - 17/2014(V.9.) számú határozattal **VI. r.** alperesnek
- megadta a Gt. 30. § (5) bekezdése szerinti felmentvényt.

2014. május 9-én a felperes áttért a Gt. hatálya alól a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) előírásainak alkalmazására.

2015. március 27-én a Magyar Nemzeti Bank Piacellenőrzési és Felügyeleti Főosztály vizsgálati jelentést készített 3567-22/2015 számon a felperes működéséről. A vizsgálat célja annak megállapítása volt, hogy a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény V. fejezetében foglalt nyilvánosan forgalomba hozott értékpapírokkal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének lehet

tett-e a felperes, valamint a 2013. július 26-ai Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete H-PJ-III-B-32/2013. számú határozatában foglaltakat betartotta-e a felperes. A vizsgálat a felperes 2012. március 1. és 2015. március 27. közti időszakra vonatkozó tevékenységét értékelte, amely időszakban az I. r., IV. r., VI. r., IX. r., X. r., XI. r. alperes egészben, illetve az V. r. részben a felperesi társaság IT tagja, míg a VIII. r. alperes munkaviszonyban álló vezérigazgató helyettese volt.

2015. április 15-én vette át a felperes a vizsgálati jelentést, de arra 2015. május 5-éig tartó határidőn belül észrevételt nem tett.

A vizsgálati jelentés alapján a Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Szervezetek Felügyeletéért és Fogyasztóvédelemért Felelős Alelnöke a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozatával (a továbbiakban: H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat) a felperest mindösszesen 84.660.000,- forint bírság és 10.354,- forint eljárási költség megfizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a felperes nem tett eleget az őt terhelő közzétételi és tájékoztatási kötelezettségének, valamint az auditbizottság létesítésére és működésére, továbbá a bennfentes információhoz hozzáférő személyekről vezetett nyilvántartás vezetésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, illetve megalapozatlan, félrevezető és hamis információkat tett közzé.

2015. augusztus 12-én az V. r. alperes (mint ügyvéd) levélben kérte a felperes felszámolóját, hogy adja ki a vizsgálati anyagot, hivatkozva többek közt arra, hogy annak alapján a vezető tisztségviselők kárfelelőssége is megállapítható.

2015. augusztus 31-én az V. r. alperes elektronikus úton megküldte és személyesen is átadta a felperes felszámolójának a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozattal szembeni bírósági felülvizsgálatra irányuló keresetlevél tervezetét.

2015. szeptember 1-én az V. r. alperes újabb elektronikus levélben sürgette a felperes felszámolóját a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozattal szembeni bírósági felülvizsgálatra és felhívta a figyelmet a vezető tisztségviselők esetleges későbbi kártérítési felelősségére.

2015. október 2-án kelt levelével a Magyar Nemzeti Bank Bírság- és Követeléskezelési Osztálya a felperes felszámolási eljárására tekintettel 84.833.199,- forintos igény jelentett be a felperesi társaság felszámolójánál.

Felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. r., IV. r., VI. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r. alperest egyetemlegesen 76.710.354,- forint, valamint az I. r., IV. r., V. r., VI. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r. alperest egyetemlegesen 7.960.000,- forint megfizetésére. Kérte továbbá a felmentvények hatálytalanságának megállapítását és az alperesek egyetemleges kötelezését a perköltsége megfizetésére.

A felperes állította, hogy az alperesek magatartásának következménye volt a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat szerinti bírság. Felperes a Gt. 30. § (2) és (4) bekezdése, valamint a Ptk. 3:24. § (1) bekezdése és 6:142-143. §-a, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 339. §-a alapján állította, hogy az alperesek, mint a felperesi gazdasági társaság vezető tisztségviselői kártérítési felelősséggel tartoznak a tevékenységükkel a felperesi gazdasági társaságnak okozott károkért. Hivatkozása szerint a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat bizonyítja az alperesek jogellenes magatartását, a felperesi kárt és a kettő közti okozati összefüggést. Állította, hogy a bírságot megállapító határozattal szemben nem terhelte perindítási kötelezettség, valamint az V. r. alperes által készített keresetlevél tervezet nem volt alkalmas arra,

hogy azok alapján eredményes jogorvoslattal éljen a bírságot megállapító határozattal szemben. Állította továbbá, hogy a felmentvények hatálytalanságára hivatkozás kizárólag a gazdasági társaság érdeke, ezért a felmentvények hatálytalanítása iránti keresetet a gazdasági társaság jogosult előterjeszteni a „kedvezményezettekkel” szemben. Hivatkozása szerint a kereseti kérelme nem közgyűlési határozat érvénytelensége megállapítására, hanem külön szabályozott, felmentvény megadásáról szóló határozat hatálytalanítására irányul.

Az alperesek vitatva a kereseti kérelemben foglaltakat kérték annak elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

Állították, hogy a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat alapjául szolgáló időszakra vonatkozóan a felperesi társaságtól megkapták a Gt. 30. § (5) bekezdése szerinti felmentvényt, ezért kizárt a kártérítési felelősségük a felperessel szemben. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a felperes nem tett észrevételt a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat alapjául szolgáló vizsgálati jelentésre és elmulasztotta a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozattal szemben a bírósági felülvizsgálat kezdeményezését, amelynek során lett volna lehetőség a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozatban foglaltak vitására.

A kereset nem alapos.

A bíróság a tényállást a peres felek nyilatkozatai és az általuk csatolt okiratok alapján állapította meg azzal, hogy a peres felek közt a történeti tényállás tekintetében vita nem volt.

Előjáróban megjegyzendő, hogy bíróság felhívására a felperes állította, hogy jelen perben a 2016. december 5-én kelt előkészítő iratában tételesen részletezte, hogy az egyes alperesek mely időszakban voltak vezető tisztségviselői a felperesi gazdasági társaságnak és meghatározta a jogsértések időpontját, valamint az abban felelős alperesek körét, továbbá az egyes alperesekkel szembeni követelést. A felperesi állítással szemben az általa hivatkozott előkészítő iratban (20.369/2016/24/F/1.) sem határozta meg tényállítást szintjén, alperesenként külön-külön az alperesi károkozó magatartásokat és azok időpontját. Megjegyzendő, hogy a felperes csupán a felperesi gazdasági társaság egyes cégadatait másolta ezen előkészítő iratába, azonban konkrét tényállítást nem tett abban a körben, hogy az egyes alperesek konkrétan mely időpontban voltak vezető tisztségviselői a felperesi gazdasági társaságnak.

Keresetében a felperes a Gt. 30. § (2) és (4) bekezdése, valamint a Ptk. 3:24. § (1) bekezdése alapján kívánt igényt érvényesíteni az alperesekkel szemben, míg az alperesek elsődlegesen a Gt. 30. § (5) bekezdése („A társasági szerződés előírhatja, hogy a társaság legfőbb szerve évente tüzze napirendjére a vezető tisztségviselők előző üzleti évben végzett munkájának értékelését, és határozzon a vezető tisztségviselők részére megadható felmentvény tárgyában. A felmentvény megadásával a legfőbb szerv igazolja, hogy a vezető tisztségviselők az értékelt időszakban munkájukat a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva végezték. A felmentvény hatálytalanná válik, ha utólag a bíróság jogerősen megállapítja, hogy a felmentvény megadására alapul szolgáló információk valótlanok vagy hiányosak voltak.”) szerinti felmentvényekre alapították a védekezésüket, amelyek adott esetben mentesülést adhatnak az adott gazdasági társaság vezető tisztségviselőinek. A felperes által jelen perben érvényesíteni kívánt kártérítési igény elbírálása a régi Ptk. és a Ptk. általános kártérítési szabályainak alkalmazása mellett megkívánta a perbeli jogviszonyra vonatkozó (a gazdasági társaság és vezető tisztségviselője közti) speciális – a Gt., a régi Ptk. és a Ptk. – szabályainak alkalmazását. Ezen speciális kártérítési szabályok alapján a bíróságnak elsődlegesen a felmentvények hatálytalanságának megállapítása iránti kereseti kérelem tekintetében kellett döntenie.

A kereset tartalma alapján a felperes, a felperesi társaság közgyűléseiről készült 2013. október 25-ei és 2014. május 9-ei közgyűlési jegyzőkönyvekbe [az Igazságügyi Minisztérium Céginformációs Szolgálat által hitelesítve (20.369/2016/15.), míg a jelenléti ívek szintén az Igazságügyi Minisztérium Céginformációs Szolgálat által hitelesítve (20.369/2016/24/A/1-I. és II.)] foglalt felmentvényeket megadó – tényállásban rögzített – határozatok hatálytalanságának megállapítása iránti igényt kívánt jelen perben érvényesíteni.

A felperes utalt ugyan rá, de sem Gt., sem a Ptk. nem tartalmaz külön rendelkezést a „*felmentvény megadásáról szóló határozat hatálytalanításáról*”, így eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában a felmentvény hatálytalanságának, a Gt. 30. § (5) bekezdés harmadik mondat szerinti megállapításnak kizárólag a Gt. 45. §-ában, illetve a Ptk. 3:35.-3:36. §-ában meghatározott módon és feltételek fennállta esetén van mód, hiszen egy nagyon egyszerű fordulat alapján minden felmentvény határozat, de nem minden határozat felmentvény. Megjegyzendő, hogy a felperes állította ugyan, hogy az „*eljáró bíróság [...] komoly fogalmi zavarban szenved a felmentvények hatálytalanításának megállapítása körében, ugyanis ezeket nem a régi Gt. 45.§, illetve Ptk. 3:35.§ szabályozzák.*”, azonban annak meghatározásával a felperes adós maradt, hogy mely joghelyek támasztják alá ezen kinyilatkoztatását.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: 2013. évi CLXXVII. törvény) 9. § (2) bekezdése alapján a Ptk. hatálybalépésekor a nyilvántartásba már bejegyzett jogi személy a Ptk. hatálybalépését követő első létesítő okirat módosítással egyidejűleg köteles a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről dönteni, és az erről szóló döntéshozó szervei határozatot is köteles a nyilvántartó bírósághoz benyújtani. Tekintettel arra, hogy a felperes az előbbieket szerinti létesítő okirat módosításról a 2014. május 9-ei közgyűlésen döntött (akkor tért át a Gt. hatálya alól a Ptk. előírásainak alkalmazására), így értelemszerűen az erről szóló határozat ebben az időpontban még nem került benyújtásra a nyilvántartó bírósághoz. Ezen tények és a 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1) bekezdése („*Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatálybalépésekor fennálló kötelekkel kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra - ideértve az e tények, illetve jognyilatkozatok által keletkeztetett újabb kötelek is - a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.*”) alapján a 2013. október 25-ei és a 2014. május 9-ei felperesi határozatokba foglalt felmentvények tekintetében is a Gt. rendelkezései voltak az irányadóak.

A Gt. 45. § (1)-(3) bekezdése szerint: „(1) A gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik. (2) A gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozat bírósági felülvizsgálatát - az (1) bekezdés szerinti jogsértésre hivatkozással - a társaság bármely vezető tisztségviselője, illetve a felügyelőbizottság bármely tagja is kezdeményezheti. (3) A jogsértő társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert a határozatról való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül a gazdasági társaság ellen kell megindítani. A határozat meghozatalától számított kilencvennapos jogvesztő határidő elteltével a határozatot akkor sem lehet keresettel megtámadni, ha a perlésre jogosulttal azt nem közölték, illetve arról addig nem szerzett tudomást.”.

A bíróság a 22.252/2017/51/IV-V. számú végzésével tájékoztatta a peres feleket a bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről, amelyet követően előterjesztett, a felmentvények

megtámadásának módjára vonatkozó felperesi okfejtés alapvető tévedésen alapult. A felperes érvelése szerint a felmentvények megtámadására a felperes nem indíthat pert önmaga ellen, amely kijelentés alapvetően igaz, azonban maga a gondolatmenet téves, hiszen ezen pert nem az adott gazdasági társaság indítja, indíthatja, hanem az adott gazdasági társaság személyétől elkülönülő személyek, az adott gazdasági társaság mindenkori tulajdonosai, a Gt. 45. § (1) bekezdése szerinti tagok, részvényesek és a Gt. 45. § (2) bekezdése szerinti, a gazdasági társaság bármely vezető tisztségviselője, illetve a felügyelőbizottság bármely tagja és nem mással, mint az adott gazdasági társasággal szemben. Ezek alapján tehát a vezető tisztségviselőkkel szemben ilyen per nem indítható, sőt adott esetben a vezető tisztségviselők jogosultak a közgyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert indítani és nem mással, mint az adott gazdasági társasággal szemben.

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 48. §-a alapján a perben fél az lehet (perbeli jogképesség), akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek és kötelezettségek terhelhetnek. A Pp. 49. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a perben, mint fél személyesen, vagy meghatalmazott útján az járhat el, akinek a polgári jog szabályai szerint teljes cselekvőképessége van, illetőleg, aki a per tárgyáról a polgári jog szabályai szerint érvényesen rendelkezhetik (perbeli cselekvőképesség). A Pp. 48. §-ában és 49. §-ában szabályozott perbeli jogképesség, valamint perbeli cselekvőképesség nem azonos a perindítási jogosultsággal, az ún. aktív perbeli legitimációval, a keresetőségi joggal. A keresetőségi jog a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis arra, hogy a felperest megilleti-e, és éppen a felperest illeti-e, a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A perbeli legitimáció anyagi jogi kérdés, amelynek hiánya a kereset érdemi elutasításához vezet, ezért a bíróság a felperes keresetőségi jogának hiányában a keresettel érvényesíteni kívánt jog megalapozottságát nem vizsgálva utasította el a felmentvények (közgyűlési határozatok) hatálytalanságának megállapítása iránti keresetet. Megjegyzendő, hogy a perindításra nyitva álló – a Gt. 45. § (3) bekezdése szerinti –, a határozat meghozatalától számított kilencvennapos jogvesztő határidő is nyilvánvalóan eredménytelenül eltelt, hiszen a felperes ez irányú keresetét – a 2013. május 30-ai és a 2014. május 9-ei közgyűlési határozatokkal szemben – csak 2016. május 4-én terjesztette elő (20.369/2016/9.).

*

A perbeli esetre irányadó speciális szabályok, a Gt. 30. § (2) és (4) bekezdése [„(2) A vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal - és ha e törvény kivételt nem tesz -, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A vezető tisztségviselők a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a gazdasági társasággal szemben a jogszabályok, a társasági szerződés, illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik felróható megszegésével a társaságnak okozott károkért.

(4) Együttes képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselők, illetve testületi ügyvezetés esetén a vezető tisztségviselők gazdasági társasággal szembeni kártérítési felelőssége a Ptk. közös károkozásra vonatkozó szabályai szerint egyetemleges. Ha a kárt a testületi ügyvezetés határozata okozta, mentesül a felelősség alól az a tag, aki a döntésben nem vett részt, vagy a határozat ellen szavazott.”] határozza meg a gazdasági társaságok vezető tisztségviselőire vonatkozó gondossági szabályokat és azt, hogy mely esetben felelnek a gazdasági társasággal szemben a társaságnak okozott károkért azzal, hogy egyébként ezen utóbbira a polgári jog általános szabályait rendeli alkalmazni.

A perbeli esetben a polgári jog kártérítésre vonatkozó általános szabályainak alkalmazását, vizsgálatát megelőzi a perbeli esetre vonatkozó, a Gt. szerinti speciális szabályainak alkalmazása,

vizsgálata. Ilyen speciális – a kártérítésre vonatkozó általános szabályoktól eltérő – rendelkezést tartalmaz a Gt. 30. § (5) bekezdése, amely alapján a vezető tisztségviselők adott időszakra vonatkozó felelősségének utólagos kizárására van lehetőség azzal, hogy évente a gazdasági társaság legfőbb szerve a vezető tisztségviselők munkáját értékeli és a legfőbb szerv a vezető tisztségviselők részére felmentvényt adhat. A felmentvéennyel a legfőbb szerv azt igazolja, hogy a vezető tisztségviselők az adott üzleti évben a munkájukat a társaság érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva végezték a vizsgált időszakban és ennek következménye az, hogy a társaság utóbb nem vonhatja felelősségre az ügyvezetést arra hivatkozással, hogy a társaság érdekeivel össze nem egyeztethető módon járt el. A perbeli időszakra vonatkozóan az I. r., a IV. r., a VI. r., a IX. r., a X. r. és a XI. r. alperes rendelkezett érvényes és hatályos felmentvéennyel, így a Gt. speciális szabályai alapján a felperes eredményesen nem érvényesíthette a Gt. 30. § (2) és (4) bekezdése szerinti kártérítési igényét az I. r., a IV. r., a VI. r., a IX. r., a X. r. és a XI. r. alperessel szemben, ezért azt a bíróság elutasította.

A vezető tisztségviselő rosszhiszemű, a tagokat (részvényeseket) megtévesztő eljárása esetére természetesen a bírósághoz fordulás joga biztosított, azonban erre az esetre is a kártérítésre vonatkozó általános polgári jogi szabályoktól eltérő rendelkezések vonatkoznak. A korábban már részletezték alapján a felmentvéennyel rendelkező vezető tisztségviselő kártérítési felelőssége megállapításának elengedhetetlen feltétele a felmentvényről rendelkező, a társaság legfőbb szerve által hozott határozat eredményes bírósági felülvizsgálata. Azok ismétlése nélkül ugyancsak speciális szabály vonatkozik a felmentvény (határozat) hatálytalanságának megállapítása iránti pert érvényesíthető személyi körre, valamint az igényérvényesítés határidejére [Gt. 45. § (3) bekezdés].

*

A gazdasági társaság által a vezető tisztségviselőjével szemben érvényesített kártérítési perben a kártérítési felelősség általános szabályai szerint a gazdasági társaságnak kell bizonyítania a jogellenes magatartást és az azzal okozati összefüggésben keletkezett kárt, a vezető tisztségviselőnek pedig azt, hogy a vezető tisztségviselőtől általában elvárható gondosságot tanúsította. A felek viszonyában a Ptk.-ban írt valamennyi kártérítési szabálynak érvényesülnie kell, ezért azt is vizsgálni kell, hogy a gazdasági társaság eleget tett-e a kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségének (Legfelsőbb Bíróság Gf.I.30.954/2001/4. határozata).

A felperes hivatkozott arra, hogy az „*alperesek jelen perben az MNB határozatát, s annak egyes rendelkezéseit nem támadhatják, ez irányban eljáró bíróság sem értelmetlen oknyomozást, sem mindenható felülrértékelést nem végezhet, ennek sem jogszabályi, sem ténybeli alapja nincs*”. A felperes előbbiek szerinti hivatkozása annyiban helyes, hogy jelen perben valóban nem lehet felülvizsgálni a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat tartalmát, amelyből következően ezen jogerős közigazgatási határozat tartalmát és annak megállapításait jelen perben vitássá tenni eredményesen nem lehet. Jelen pernek nem is lehetett tárgya ezen határozat alaposságának a vizsgálata, ezzel szemben – a kártérítési kereset okán – a bíróságnak vizsgálnia kellett a peres felek határozathozatal előtti – a kártérítési tényállás szempontjából – releváns magatartását.

A felperes hivatkozott arra pl., hogy a „*Felszámolónak nincs a cégbírósi iratok kapcsán beszerzési kötelezettsége, kizárólag alpereseknek van Cstv.31.§.-i irat átadási kötelezettsége*”, valamint „*nem hívtunk fel senkit iratadására, mert egy gazdasági társaság, különösen egy Tőzsdére vitt Nyrt nem egy lepkecsattogtató óvodás klub, ahol a kisdedekre 5 percenként rá kell szólni, hogy ne piszkálják a szemetest*”, amely kijelentések az általánosság szintjén talán megállják a helyüket, azonban egy kártérítési igény eredményes érvényesítése esetén mindenképpen ellentmondanak a

régi Ptk. általános jogelveinek, úgy mint a régi Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti szerinti jóhiszeműség és tisztesség mércéjének („*A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.*”), valamint a régi Ptk. 4. § (4) bekezdése szerinti elvárhatósági mércének („*Ha ez a törvény szigorúbb követelményt nem támaszt, a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat. Aki maga sem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a másik fél felróható magatartására hivatkozhat.*”), továbbá a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csótv.) 54. § (1) bekezdése szerinti gondosság elvének („*A felszámoló a felszámolás során az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal köteles eljárni.*”).

A felperesi érveléssel egyezően a felperesi társaság felszámolójának valóban nem volt a vezető tisztségviselők felé tájékoztatási kötelezettsége, valamint a Csódtv. alapján a felszámoló önállóan jogosult eldönteni, hogy az adós gazdasági társaság érdekében áll-e valamely per megindítása, illetve a perindításra a felszámoló nem kötelezhető, azonban a Csódtv. 54. § (1) bekezdése alapján a gazdasági társaság által a volt vezető tisztségviselőkkel szemben indított kártérítési perben különös jelentősége van a kártérítés alapjául szolgáló tények, körülmények vizsgálata során annak, hogy a felperes, illetve a felperes képviselőjében a felszámoló megfelelő gondossággal járt-e el.

Az MNB határozat kapcsán a felperes állította, hogy a „*felszámoló által foglalkoztatott szakemberek (jogászok, gazdaság mérnök, könyvvizsgáló, közgazdász) együttesen vizsgálták a jelentést és az azzal szembeni fellépés lehetőségét [...], melynek során arra a következtetésre jutott, hogy eredményes közigazgatási per megindításának feltételei nem álltak fenn, ugyanis az MNB határozatnak nem voltak érdemben támadható, megalapozatlan rendelkezései*”. A felperes állította ugyan, hogy a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozattal szemben azért nem kért bírósági felülvizsgálatot, mert nem volt esély a pernyertességre és annak magas költségei lettek volna, azonban ez a felperesi állítás nem haladta meg a feltételezés szintjét, hiszen ebben a körben bizonyítékot, bizonyítást nem ajánlott fel. Megjegyzendő, hogy hibás a felperesi gondolatmenet, amelynek keretében jelen perben fejtette ki a vizsgálati jelentéssel és a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat tartalmával kapcsolatos álláspontját, hiszen jelen perben sem a határozattal egyetértő, sem az azt vitató véleménynek jelentősége nem lehetett, illetve azt annak idején az eljáró hatóság felé kellett volna előterjesztenie és nem a felperes érdekében – nyilvánvalóan – ellentétes álláspontot előadni. A felperes, pontosabban a felperesi gazdasági társaság felszámolójának feladata a Csőd tv. 54. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekében a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat szerinti bírság összegének csökkentése és nem a vizsgálati jelentés fenntartás nélküli elfogadása lett volna (20.369/2016/24/F/1.). A felperes a vizsgálati jelentés és a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat tartalmának fenntartás nélküli elfogadásával ellehetetlenítette azt, hogy az alperesek érdemben, a megfelelő helyen és időben, a megfelelő eljárásban tehessék vitássá a vizsgálati jelentés és a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat tartalmát. A felperes mindezt úgy tette, hogy egyébként az alperesek felajánlották a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat bírósági felülvizsgálatának költségei átvállalását, továbbá az V. r. alperes felhívta a felperes figyelmét arra, hogy adott esetben a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat megalapozhatja az alperesek kártérítési felelősségét, valamint az V. r. alperes elkészítette és átadta a felperes részére a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozattal szembeni bírósági felülvizsgálatra irányuló kereseti kérelem tervezetét.

A felperes fentiek szerinti magatartása nem felelt meg a régi Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti szerinti jóhiszeműség és tisztesség követelményének, valamint a régi Ptk. 4. § (4) bekezdése szerinti elvárhatósági mércének.

A régi Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint: „Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.”. A fentiekben részletezetteknek megfelelően az alperesek – a lehetőségeikhez képest – mindent megtettek annak érdekében, hogy a felperesnél kár ne következzen be, míg a felperes ezen alperesi törekvések érvényesülésének egyáltalán nem adott teret. Az alperesek minden lehetőségükre álló módon igyekeztek „vitába szállni” a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat megállapításaival, vagyis a kár bekövetkeztének megelőzésére törekedtek, így az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsították. Ezzel szemben a felperes – a fentiekben részletezett passzív magatartásával – egyáltalán nem tett eleget a régi Ptk. 340. § (1) bekezdése („A károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget.”) szerinti kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségének. Jelen perben nem lehet vitássá tenni a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozat megállapításait, így azt sem lehet vizsgálni és megállapítani, hogy adott esetben mennyiben, milyen mértékben vezetett volna eredményre a H-PJ-III-B-26/2015. számú határozattal szembeni bírósági felülvizsgálat. Az a tény, hogy az alperesek törekvései ellenére a felperes nem kezdeményezte a bírósági felülvizsgálati eljárást, kizárólag a felperes terhére értékelendő mulasztás, így a felperes maga viseli a kár teljes összegét, amely abból származott, hogy az általában elvárható magatartást elmulasztotta. Ezek alapján a bíróság a – felmentvénnnyel nem rendelkező – V. r. és VIII. r. alperessel szembeni, a Gt. 30. § (2) és (4) bekezdése szerinti kártérítési keresetet is teljes egészében elutasította.

A kereset elutasítására tekintettel nem volt jelentősége, azonban megjegyzendő, hogy a felperesi érveléssel szemben jelentősége lehetett volna annak, hogy a felperes milyen feltételekkel állt el jelen perben a korábbi III. r. és VII. r. alperessel szembeni igényétől, hiszen a korábbi III. r. és VII. r. alperestől megtérült kártérítési összeggel a káronszerzés tilalmának elve alapján csökkenti kellett volna a felperes által jelen perben a fennmaradó alperesekkel szembeni kártérítés igény összegét.

A per mikénti eldöntése szempontjából releváns tényállás tekintetében a peres felek közt vita nem volt, így külön bizonyításra szoruló tény, körülmény a perben nem merült fel, vagyis a bíróságnak jogkérdésben kellett döntenie, ezért a bíróság a tényállás megállapítása és a per mikénti eldöntése során – azok szükségtelensége okán – mellőzte a Magyar Nemzeti Bank által elektronikus adathordozón megküldött vizsgálati anyag (20.369/2016/16-17.), dr. Rasztoivits Zsolt Edgár (volt III. r. alperes) tanúvallomása és az általa előterjesztett, a felperessel kötött megállapodás (22.252/2017/7/T/1.), Czobor Lászlóné tanúvallomása és az általa előterjesztett (22.252/2017/7/T/2.) átadás-átvételi irat (amelyet a felperesi már 24.510/2015/7/A/1. számon csatolt), Peresztégi Jenő tanúvallomása (22.252/2017/7.), Toldi Miklós tanúvallomása (22.252/2017/7.), dr. Kiss Gábor tanúvallomása (22.252/2017/33.) Rényi Gábor tanúvallomása (22.252/2017/33.), Fedinisinec Viktor (volt VII. r. alperes) tanúvallomása és az általa előterjesztett, a felperessel kötött megállapodás (22.252/2017/33/T/1.), Toldi Miklós tanúvallomása (22.252/2017/44.), Roszkos Norbert tanúvallomása (22.252/2017/44.), dr. Rasztoivits Zsolt Edgár tanúvallomása (22.252/2017/44.) értékelését.

Az előbbieken hivatkozott szükségtelenség okán a bíróság nem fogantatosította dr. Dévényi Gábor, Kincs Gábor, Tóth László István, Szamosi Balázs, dr. Csécsei Henrietta, Hamvai Tibor, dr. Rényi Gábor és az „MNB ügyintéző” tanúkenti kihallgatását.

Az előbbieken hivatkozott szükségtelenség okán a bíróság a tényállás megállapítása során mellőzte a peres feleknek a tényállásban rögzítettek túl előadott állításai és az ebben a körben előterjesztett bizonyítékai értékelését.

A felperes ugyan a Céginformációs szolgálatról kinyert iratok valóságát is vitatta (20.369/2016/23.), azonban a jóhiszemű pervitel körét nyilvánvalóan meghaladó vitatás tényén túl, annak megalapozottsága körében egyáltalán nem nyilatkozott, ezért a bíróság ebben a körben további bizonyítást – annak szükségletlensége okán – nem tartott indokoltnak.

A kereset szerinti pertárgy értéke [régii Pp. 24. § (1) bekezdés és (2) bekezdés e) pontja] 84.670.354,- forint volt.

A bíróság a Pp. 77. § és 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az I. r., IV. r., VI. r., VIII. r., IX. r., X. r. és XI. r. alperesi képviselő pertárgy értékéhez igazodó, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: 32/2003. IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a)-b) pont figyelembevételével megállapított 2.740.111,- forint (500.000,- + 2.240.111,-) + áfa, mindösszesen bruttó 3.479.940,- forint képviselői munkadíjból álló perköltség megfizetésére. A felperes és az alperes is a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kérte a jogi képviselője munkadíjának megállapítását és a felek az ellenérdekű fél jogi képviselőjének munkadíjával szemben kifogást nem emeltek, ezért a bíróság az alperesi képviselő munkadíjának meghatározása során kizárólag a pertárgyértéket vette figyelembe.

A bíróság a Pp. 77. § és 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az I. r. alperes által előlegezett (22.252/2017/52.), a 22.252/2017/10. és a 22.252/2017/45. számú végzések szerinti tanúdíjak összegéből álló perköltség megfizetésére.

Az V. r. alperes hivatkozva arra, hogy ügyvédként önmagát képviseli a 32/2003. IM rendelet alapján kérte ügyvédi munkadíj megállapítását, azonban a régi Pp. 75. § (3) bekezdése alapján ha a fél személyesen jár el, a részére munkadíj nem állapítható meg, de igényt tarthat az útiköltség, valamint a bíróság előtt való megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesés megtérítésére. Az előbbieket és azon tény alapján, miszerint az V. r. alperes útiköltség és keresetkiesés megtérítésére nem tartott igényt, a bíróság mellőzte az V. r. alperes által igényelt perköltség megállapítását.

A jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatás a Pp. 233. és 234. §-ain alapul.

Budapest, 2019. augusztus 26.

dr. Zajác László s.k.
bíró